

TÄHEKE

ISSN 0134-2266

1993

jaanikuu

ARMAS VÄIKE SÖBER!

Kui minust see pilt tehti, olin viieaastane ja meie perel, nagu kogu eesti rahval, oli väga raske aeg. Mu ema oli viidud vangilaagrisse, kuhu ei tohtinud eestikeelseid kirju saata – aga teisi keeli ma mudilasena ei osanud. Vanaema, kes oli kudenud telgedel mulle rahvariideseeliku riide, suri kaugel külmal Siberimaal. Kuid ometi kandsid tollal paljud lapsed pidurõivastena rahvariideid – seda ei saanud keegi keelata. Niisamuti armastasid eestlased siis laulupidusid, rahvalaulud andsid meile julgust ja lootust, et meie rahvas jääb püsima. Tollal olid küll paljud eesti laulud keelatud, kuid Gustav Ernesaksa laulu Lydia Koidula sõnadele "Mu isamaa on minu arm" lauldi alati püsti seistes, pisarad silmis.

Olen sündinud laulupeo ajal ja seepärast pandigi mulle nimeks Leelo. Laulupidu on mulle ilus ja püha sündmus – ja ma loodan, et ta saab selleks Sinulegi.

LEELO TUNGAL

Laulupidu

LEELO TUNGAL

SEE ON SUUR JA VAHVA PIDU –
SEE ON MEIE RAHVAPIDU
OLNUD HEAL JA RASKEL AJAL...
MEMM, NÄE, TULEB LASTE NAJAL,
HÕBESÓLEL SÄRAB PÄIKE.
JUBA SIIS, KUI OLI VÄIKE,
KIPPUS LAULUPEOLE TEMA.
LAULUPEOL KÄIS SINU EMA
TILLUKESE TÜDRUKUNA.
RINDA RÕÓMU, PÓSKE PUNA
LAUL ON MEILE TOONUD IKKA,
OLGU AEG SIIS HELL VÕI KARM...
LAUL JÄÄB SAMAKS AJAPIKKA:
"MU ISAMAA ON MINU ARM."

Vanalinnas

LEELO TUNGAL

PIKK HERMAN HOIAB LIPUVARRAST
JA VAATAB TOOMPEALT ALL-LINNA,
SILM KIRJU SELLEST KULLAST-KARRAST,
MIS NÜÜD ON TULNUD TALLINNA.

VÖÖD, TANUD, SEELIKUD JA SÓLED –
KÕIK SILME EES LÕÖB KLANTSIMA.
MIS PARATA, KUI KIVIST OLED –
EI PÄÄSE LAULMA-TANTSIMA.

OI LAULE. PEAS ON PALJUD NEED TAL
TORN VAIKSELT LAULAB SÜDAÖÖL...
JA VAATA: PAKSUL MARGAREETAL
ERK RAHVARIIDEVÖÖ ON VÖÖL.

Illustreerinud Viive Noor

MILVI PANGA Pesamunale

ÄRA ARVA, ET PÄÄSU EI LOEGI
ÜLE OMA TÛTREID, POEGI.
USU IKKA, ET SIILI MEELEST
SILEDAIM LEITAKSE TEMA PEREST.
TEAD SINAGI, PESAMUNA,
MIDA OLED VÄÄRT.
NÄED JU ME ELU
OMA SILMAGA
PÄÄLT.

Neli suvist MILVI PANGA küsimust

KAS HERNE LAPSED HERNED
KÕIK VIIMSENI ON TERVED?

KAS MAASIKATE PEENRAST
SAAB MÕÖDA MINNA EEMALT?

KAS SINA, KASTJA, PÄÄSED,
KUI TULEVAD NEED SÄÄSED?

KAS TEISEKS LEIVAKS HÜÜTU,
VA KARTUL, POLE TÛÜTU,

KUI VAGU ON NII PIKK
– NII PIKK KUI IGAVIK?

Suvejõulud HELJO MÄND

SUVEJÕULUD ON JUUNIS.
JÕULUPUUKS KASTAN KAHAR
TILGUTAB PÄIKESE KUUMUSES
VALGET KÜÜNLAVAHA.

SUVELUND LANGEB JUUNIS
ÜKSI JA HULGAKAUPA,
PUUDUTAB TALVEUNENA
PAPLITE LAIA LAUPA.

SUVESUUSAD ON SÛSTAD.
LIUGLEME PÄRIVETT.
SUVI ON PÄRISILT PÄRAL,
TALV ON VAID MEELEPETT.

JAAN RANNAP

Karupoja marjapeenar

"Mamsi," küsis karupoeg Kusti. "Mis tuleb teha, et saaks aiamaasikat suhu pista?"

Karuema riputas pesu kuivama. "Kõigepealt leia labidas, kullake," ütles karuema ja heitis poja püksid nõõrile.

"Leitud," ilmus kullake labidaga uuesti ema ette. "Mis edasi?"

"Edasi otsi sobiv peenramaa," viskas karuema poja pluusi pükste kõrvale.

"Otsitud," oli karupoeg varsti tagasi. "Kase all on hea koht. Mis järgmiseks?"

"Järgmiseks märgi maha peenra piirjooned."

Seekord oli karupoeg Kusti kauem ära. Karuemat said kõik taskurätid lehvima pandud, kui tuldi uhkelt teatama:

"Märgitud. Igas nurgas tikk, ühes kogu kaks. Mis nüüd?"

"Aga nüüd võta labidas ja hakka peenramaad ümber kaevama," ütles karuema.

Ei jõudnud ta uut pesulaari veel masinassegi panna, kui õuevärav kääksatas.

"Pojake, kullake, kuhu minek?" hüüdis karuema karupoeg Kustile järele.

"Raiesmikule, mamsi," kostis põõsastest. "Metsamari on magusam aia omast."

Illustreerinud Jüri Kass

JAAN RANNAP

Karupoja koogitegu

"Emsi," küsis karupoeg Kusti. "Mis aineid tuleb võtta, kui on kange koogiisu?"

Karuema luges toas ajalehte.

"Võta kolm muna," lausus ta tugi-toolist tõusmata.

"Võetud," ilmus karupoeg Kusti taas toauksele. "Mis edasi?"

"Lisa pool klaasi suhkrut, kullake."

"Lisatud," tuli koonu limpsiv kullake teatama.

"Vala juurde klaas piima."

"Valatud!" hüüdis karupoeg köögist.

"Nüüd raputa sekka peotäis rosinaid."

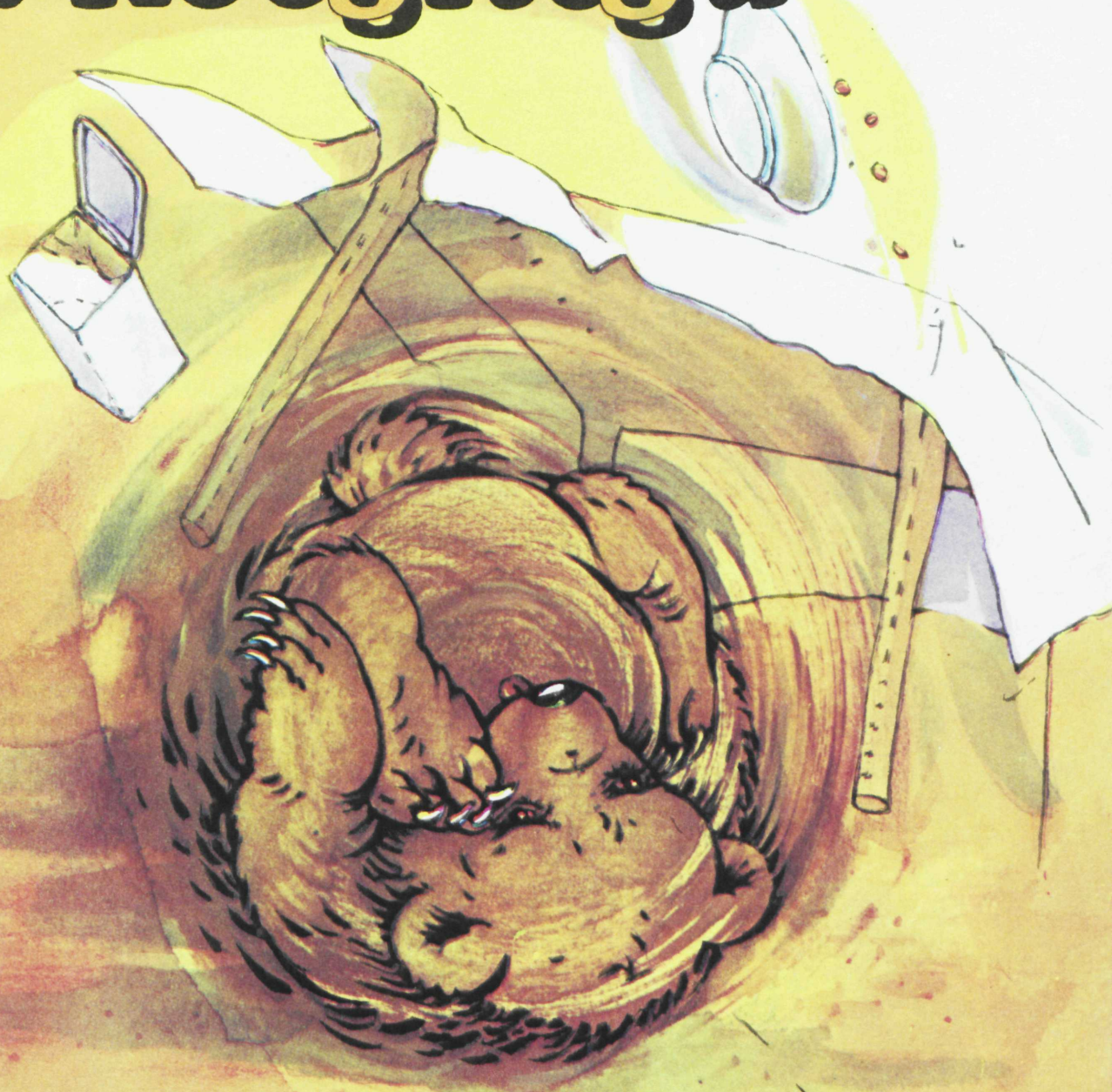
"Raputatud," oli karupoeg varsti jälle ette kandmas. "Mis järgmiseks?"

"Järgmiseks kalla kõigele otsa pakike küpsetuspulbrit ning vaata, et ained hästi segatud saavad," ütles karuema ja keeras ajalehel teise külje.

Ei saanud ta seda teist külge läbi lugeda. Köögist hakkas kostma säärast kära, et karuema pidi minema asja uurima.

"Kustike, kullake, mis sul ometi arus on?" lõi karuema kahte käppa kokku.

"Aga sa ju ise käskisid kõik ained hästi läbi segada," ütles karupoeg ja kukerpallitas edasi.

Ühel suurepärasel suvisel päeval märkas Kaaren Kaarel äkki, et inimesed käivad tänaval paljapäi. Alles see oli, kui nad kõik üksteise võidu endale igasugu imelikke asju pähe toppisid. Kaarel oli veendunud, et inimesed külmetavad just seetõttu, et neil peas sulgi ei kasva. Küllap on tal oma jagu õiguski, pole tõesti ühtki mütsiga kaarnat nähtud. Vaesed inimesed on aga pidanud pidevalt midagi välja mõtlema, et oma pead külma eest varjata. Ometi on peakattel igiannusest ajast olnud teisigi tähendusi.

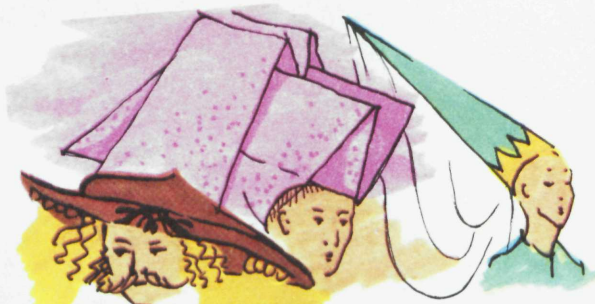
Sõjameeste kilvrid pidid varjama vaenlase noolte ja kuulide eest. Uhked suletutid ja muud kaunistused neil pidid võitlejale mehisust ja enesekindlust lisama ning sellega ka vaenlast heidutama.

Kroone ja mitmeid muid väga erikujulisi peakatteid on ikka kantud kui võimu sümboleid.

Kuid kübarad ja loorid on tihti olnud ka lihtsalt ehte eest, nagu näiteks need 500 aastat tagasi kantud küllaltki veidra suurusga peakatted.

Siiski olid need hiiglased lausa naljategu kübarate kõrval, mis läksid moodi paarsada aastat tagasi. Eelmisel korral soengutest rääkides tuli välja, et tol ajal harrastati eriti päratuid juuksekuhilaid. Ja loomulikult pidid ka nende peale mahtuvad küba-

rad olema samade mõõtmetega. Huvitav on, et tänapäeva naiste lemmikut – baretti – on minevikus kandnud ainult mehed.

Meeste mütsimood on siiski alati olnud tagasihoidlikum kui naiste oma. Läbi aegade on kõige levinum peakate olnud tänapäeva kaabu esiisa.

Kes ei tunneks läkiläkit. Kuid minevikus on tuntud teisigi allalastavate kõrvadega peakatteid.

Illustreerinud HELI VEIGEL

TÖNU SEERO Kaarel teab

Kaarel on teistest õue poistest kaks aastat vanem ja seetõttu kõige targem. Kui mõnel poisil mingisugune äpardus juhtub, leiab ta Kaarlit ikka abi. Sest Kaarel ju teab.

Ükskord lõi Mait varba ära ja hakkas pillima. "Tühiasi! Mehed ei nuta!" ütles Kaarel. Mait jättis pillimise järele. Sest Kaarel ju teab.

Ükskord kukkus Tarmo põlve marraskile ja hakkas tõinama. "Tühiasi! Mehed ei nuta!" ütles Kaarel. Tarmo jättis tõinamise järele. Sest Kaarel ju teab.

Ükskord sai väike Oskar palliga kõva matsu ja hakkas pirisema. "Tühiasi! Mehed ei nuta!" ütles Kaarel. Oskar jättis pirisemise järele. Sest Kaarel ju teab.

Kui kellelgi pisarad silma tulevad, on Kaarlit kohe nõu olemas. "Tühiasi! Mehed ei nuta!" ütleb ta. Sest Kaarel ju teab. Ta on suurem ja targem.

Aga ükskord kukkus Kaarel jalgrattalt nii valusasti, et hakkas nutma. Siis jooksid hoovi poisid kokku ja ütlesid: "Tühiasi! Mehed ei nuta!" Kaarlit see ei mõjunud. Ta nuttis veel tükk aega. Poisid imestasid väga.

Siis vaatas nutunäoline Kaarel neid ja ütles: "See pole tühiasi! Ka mehed nutavad vahel. Siis, kui neil tõeliselt valus on."

Poisid said kohe aru, et nemad pole veel õiget valu tundnudki. Vaid Kaarel on.

Jah, Kaarel on kõige targem ja teab kõike.

Illustreerinud Hiljar Meis

NALJU

Õpetaja: "Mart, miks kad on tummad?"

Mart: "Kas teie siis räägite vee all, õpetaja?"

Onu: "Hans, kui ma kingin sulle 25 penni, mis sa siis teed?"

Hans: "Loen üle."

Õpetaja: "Lapsed, keda nimetatakse loomade kuningaks?"

"Loomaia direktorit," vastab väike Jaak.

Kord ütles õpetaja koolis Peetrile: "Lihtsalt uskumatu, et üks inimene võib nii palju vigu teha!"

Peeter: "Kes ütles, et üks. Ikka isaga kahe peale."

Õpetaja: "Lapsed, kas te teate, kes on advokaat?"

Mihkel: "Advokaat on inimene, kes annab kurjategijale õiguse."

Kogunud GUIDO ILVES

Aedlinna onu Mihkel oli hakanud hobusepidajaks. Selle tähtsa sündmuse puhul tegi ta kohalikele lastele lõbusõidu.

"Juku, ära tuku!" ergutas onu Mihkel õhtujaheduses niigi väledalt traavivat võiku ja lastekoorem vankril naeris ja huilgas heast meelest. Teiste hulgas ka Kriste-Kaja oma suviste mängukaaslaste Kalle, Kadi ja Katiga.

Tee ääres jäid inimesed seda hõiskavat uhket koormat vaatama ja mõned koguni lehvitasid. Kõige huvitavamalt käitusid koerad. Vaid üks julge üritas Juku peale haukuda, ülejäänud panid nagu kokkuräägitult, saba jalge vahel, jooksu. Ega nemadki polnud aedlinnas enne hobust näinud. Ja küll võis Juku neile hiiglasena paista.

Aga iga asi lõpeb kord. Nii sai ka see tore lõbusõit otsa. Onu Mihkel ptruutas Juku seisma oma maja ees. Lapsed hüppasid vankrilt maha ja pudenesid laiali. Ainult Kriste-Kaja, Kadi, Kati ja Kalle ei kiirustanud lahkumisega. Neile neljale oli Kriste-Kaja vanaema leivaviilu tasku pistnud. Kõigile seetõttu, et kolm naabrilast olid kogu õhtuks ja ööks veel pealekauba tema hoole alla jäetud. Nende oma ema-isa pidid kellegi tädi juubelipeole minema. Leivaviilud olid muidugi mõeldud onu Mihkli Jukule. Kriste-Kaja vanaema oli niisugune inimene, kes kedagi ära ei unustanud. Nüüd siis olid Kriste-Kaja, Kadi, Kati ja Kalle onu Mihkli õues. Ja lapsed vaatasid uudistavalt pealt, kuidas ta oma Juku vankri eest lahti rakendas ja suurauad tal suust ära võttis. Pärast seda sai hobust leivaga kostitama hakata.

HELJU RAMMO SUK

SUD

Illustreerinud Reet Rea

"Oi, kui pehmed mokad!" imestas Kriste-Kaja leivaviiu andes.

"Ja ripsmed ilusad pikad," tuli oma tähelepanekuga välja Kadi.

"Hambad on kole suured," leidis Kati.

"Aga kus ta tall on?" tahtis Kalle teada.

"Ma näitan teile," lubas onu Mihkel ja tegi ühe kuuriukse lahti.

"Nii väike kuur!" tuli Kriste-Kajal uuesti imestada.

"Ta ei saa siin üldse kepselda," kurvas tas Kadi.

"Magada iialgi mitte," pidi nukralt tunnistama Kalle.

"Saab, magada saab," rahustas lapsi onu Mihkel ja lisas: "Ega temal pole vaja pikali heita. Hobune magab püstijalu, neljal jalal."

Oli see vast uudiste uudis! Selle suure uudisega lippas neli last Kriste-Kaja suvemajja, tema vanaema juurde.

"Nii on hobusega jah, magab teine püstijalu, nii jah," nõustus Kriste-Kaja vanaema ja kutsus lapsed kööki õhtueinet võtma. Varsti pärast sööki pidid vanaema hoolealused juba magamaheitmisele mõtlema hakkama. Ja kõik kadusid ütle mata kuulekalt köögist tuppa. Ning seejärel ei kostnud toast enam ei kippu ega kõppu.

"Kas tõesti jäid jalapealt magama?" üllatus vanaema. See asi tundus talle natuke kahtlane. Tuli vaatama minna. Ja mida ta nägi? Lastel olid kenasti ööriided seljas. Kuid nad ei lebanud mitte asemetel teki all, vaid seisid, silmad kinni, keset tuba. Nõnda et magasid püstijalu, nagu hobused seda teevad. "Oo, suksudel öörahu juba majas, aga tuli laes veel põleb!" mängis Kriste-Kaja vanaema kokkumist, kustutas tule ja ruttas kööki oma toimetuste juurde tagasi.

Barbie

 KIRJASÕBRAD

Jana Vaarmets, 10 a.

EE2366 Jõgeva mk. Sadala
Huvid: tantsimine, sport, muusika, kleepekad. Kõik 9–12-aastased poisid ja tüdrukud, kirjutage!

Signe Päären, 11 a.

EE2380 Jõgeva mk. Kamari sjk.
Sakala TLK maja nr. 27
Huvid: välismaa nukud, muusika, lugemine, hobused, käsitöö.

Maarika Muuga

EE2403 Tartu mk.
Kaagvere sjk. Sudaste küla
Huvid: ümbrikupildid, kommi- ja šokolaadipaberid.

Aigi Kalvik, 10 a.

EE2400 Tartu
Kaunase pst. 43–8
Huvid: kommi- ja nätsupaberid, tantsimine, muusika, hobused, pagoid ja kirjavahetus. Kes pildi saadab, saab kindlasti vastuse.

Stina Kattal, 9 a.

EE2444 Tartu mk.
Tõravere obs. 5–12
Huvid: kleepekad, kommi- ja nätsupaberid, muusika.

Indrek Sell, 9 a.

EE2400 Tartu Kaunase pst. 10–85
Huvid: suusatamine, lugemine, nätsupaberid. Saada mulle ka piit!

1. _____

2. _____

VEEBRUARIKUU LOOSIMISEGA VÕITSID ENDALE AUTOMUDELI

RAINI TOMASSON Keenist,
SILVER ja SANDER PRANK Taeblast,
GLEN KELP Sõmerpalust,
KRISTJAN TAMMEARU Suuremõisast,
INDREK KAIK ja
MADIS ORG Tallinnast,
MATTIAS LIIVES Kamalist,
PRIIT REBANE Turbast,
KAAREL POPOV Võrust,
IVO MÄGI Pärnust,
HARDI ja ASKO LEPIKSAAR Keilast.

KÜSIMUSED:

1. Mis on Barbie lemmikvärv?
2. Millega Skipper saab küünelakki maha võtta?

Barbie

Nagu pildilt näete, olen täna ennast väga pidulikult riidesse pannud. Ja on ka põhjust – mu noorem õde Skipper peab sünnipäeva. Ta on külla kutsunud oma sõbranna Courtney (häälda köötni).

Küllap panite juba tähele, et taas on nii mu kleit kui kingadki roosades toonides. Arvate täiesti õigesti: roosa on minu lemmikvärv. Usun, et see toon sobib väga hästi minu valgete juustega ja siniste silmadega. Ka kõrvarõngad, sõrmused, peaehte ja huulepulga valisin kleidi järgi.

Kuna meie ema ja isa on päeval tööl, katan sünnipäevalaua mina. Küpsetasin juba varahommikul koogi. Mul on oma retsept, võin selle teilegi anda, et saaksite üsna lihtsalt oma sünnipäeva tähistada. Koogi jaoks on vaja: 4 spl (supilusikatäit) kaerahelbeid, 5 muna, 5 spl suhkrut, 4 spl jahu. Katteks marju ja vahukoort. Kaerahelbed tuleb margariiniga kergelt ära praadida, munad koos suhkruga vahustada, lisada ettevaatlikult segades kaerahelbed ja jahu. Kui juhtud maias olema ja vahustatud muna usinalt limpsid, siis pane jahu vähem. Küpsetusvorm määri juba enne margariiniga ära, siis saad koogi kohe ahju panna. Jahtunud kook lõika pooleks ja nii vahele kui peale pane marju ja vahukoort. Kui neid käepärast pole, võid kasutada ka magusat kohupiima. Kook maitseb hea lisanditeta, kuid sünnipäeva puhul on vahukooretort siiski pidulikum. Kui su sünnipäevale tuleb 1–2 külalist nagu täna Skipperile, siis saab 5 muna, paki vahukoore ja kannu morsiga päris uhke peo ära pidada. Kuid pea meeles: küpsetama asu vaid ema loal või ehk aitab sindki vanem õde või vend.

Nüüd tahate kindlasti teada, mida ma Skipperile kingin. Mõtlesin ise ka kaua, mis talle võiks meeldida. Kuid siis meenus mulle, et hiljuti sai Skipper ema käest veidi noomida. Ta oli ema huulepulga kallal käinud, suu ära värvunud, aga ka oma uue pluusi huulevärviga ära määrinud. Skipperile meeldib enast ehtida. Seepärast otsingi talle huulepulga, küünelaki ja lõhnaõli. Nii huulevärv kui küünelakk tulevad veega pestes maha, nii pole riided ohus. Ja ema võib kosmeetikakoti pärast mõnda aega muretu olla. Loomulikult on mul kingitus ka Skipperi neljajalgsele sõbrale Kerlile – õige mahlane kont. Mida vanemad Skipperile kingivad, seda saame teada alles õhtul. Loodan, et sünnipäevapidu tuleb päris põnev. Mõtlesin välja viktoriiniküsimused. Et võistlejaid on ainult kaks, saavad nii võitja kui kaotaja tahvli šokolaadi.

Kui sina vastad õigesti kahele küsimusele ja saadad talongi 12. juuliks toimetusse aadressil: EE0007 Tallinn, Pärnu mnt. 67a, "Täheke", Barbie, võid võita ilu-Barbie.

Minu uni

Ma nägin täna vahvat und,
et õues sadas laia lund.
Seal sadas täpilisi tasse
ja tuli saabastega kasse.
Tahtsin kinni püüda kassi,
aga samm läks aina sassi.
Kass see jooksis eest mul ära,
ma vist tegin lüüset kära.
Hommikul, kui ärkasin,
otsekohe märkasin –
polnud saabastega kasse
ega täpilisi tasse.
Voodi all vaid meie Kurru
lõi tasakesi nurru.

ANU EHVIK Karksi–Nulaast

Kuu

Sünkmustal ööl
tähed on tööl.
Tähises taevas
kuud mure vaevas.
Ta on nii väike,
tast suurem on päike,
tast suurem on maa
ja tähed veel ka.

TAMBET VÄLI Tallinnast

Suverõõmud

Suvel vaheaeg on hea,
koolitööst nüüd puhkab pea.
Teha võib siis trilli–tralli,
kaelas ei pea kandma salli.
Kõike head sa teha proovi –
mida enamat veel soovid.

SIIM REINIKU Porkunist

TEEME LAHTI POSTIPAUNA

Kartmatu kassipoeg, nimega Kartmatu

Elas kord väike kassipoeg. Ta ei kartnud kedagi ja oli sellepärast väga uhke. Ühel päeval ütles talle naabri kassike: "Mine Aafrikasse. Vaata me, kas oled niisama uhke, kui sealt tagasi tuled."

Kartmatu sõitiski kohe Aafrikasse. Kui ta sealt tagasi jõudis, küsis naabri kass: "Noh, kuidas elu lõunamaal ka oli?"

"Ära parem räägigi," oigas Kartmatu. "Kui ma kohale jõudsin, kargasid igasugu elukad kohe mulle kallale. Hea, et terve nahaga üldse tulema sain."

Varsti avaldati kuulutus, et kõik soovijad võivad minna nime vahetama. Kartmatu läks ka ja võttis endale teise ebahariliku nime – Tavaline. Nii sai kassike omal nahal tunda, et vanasõna "Uhkus ajab upakile" on õige.

AVAR JOORIK Viljandist

Minu väikevend

Mul on tore 1–aastane väikevend. Meil läheb külalistetoast trepp ülemisele korrusele, kus on minu ja õe toad. Tavaliselt on trepi ees suur vineer, et väikevend ronima ei pääseks. Ükskord oli keegi vineeri ära tõstnud ja unustanud tagasi panemata. Meie õega olime koolis. Ema söötis köögis väikevend Sandrit, isa ja vanaema olid ka siin. Kui Sander kõhu täis sai, pani ema ta põrandale ja hakkas ka ise sööma. Sander tatsas tupp. Teised sõid rahulikult edasi. Akki kostis toast väikevenna lalimist ja kahtlast kolkimist. Ema tõttas vaatama ja mis ta nägi! Sander oli trepist üles roninud ja prõmmis seal vastu ust. Trepp on meil väga järsk. Vanaema läks hästi tasakesi trepist üles, et Sander ei kuuleks ega ümber pööraks. Kõik lõppes õnnelikult, Sander ei kukkunud ega saanud haiget. Kui ma pärast sellest loost kuulsin, oli mul hea meel, et kõik hästi läks.

ANU VANANURM Sauest

Seiklused koeraga

Ühel pärastlõunal läks isa koos koeraga jalutama. Koera nimi on Tšarli, isa hüüab teda vahel ka Poisiks. Tšarli on väike jahikoer. Reopalu jõe lähedal vana raudtee juures nägi Tšarli rebast. Haukudes hakkas ta rebast taga ajama ja kadus isal silmist. Kogenud koerad tulevad alati sinna, kus nad peremehega viimati koos olid. Isa ootas mitu tundi, aga koera ei tulnud. Kui isa lõpuks koju jõudis, oli koer juba kodumaja juures. Nii nad tulidki kahekesi koos tupp.

KAIRI AINJÄRV Paidest

Merje Järv

EE0016 Tallinn Moora põik 8
Huvid: välismaa nätsu- ja kommipaberid, taskukalendrid, aeroobika.

Kadri Palatu, 14 a.

EE3600 Pärnu Mai 38–11
Soovin 12-15-aastast kirjasõpra.

Ele Jaanimägi, 12 a.

EE3600 Pärnu Karjamaa t. 1B–2
Huvid: inglise keel, aeroobika, jõusaal.

Age Jaanimägi, 10 a.

EE3600 Pärnu Karjamaa 1B–2
Huvid: kommipaberid, tsirkus. Ootan kirju nii poistelt kui tüdrukutelt.

Tiia Püüa

EE3300 Saaremaa
Liikuv side 3 Nõmme küla
Huvid: lugemine, joonistamine, nätsu- ja kommipaberid.

Bret Nahkur, 11 a.

Kristi Nahkur, 9 a.
EE2240 Kehra
Kose mnt. 38–39
Huvid: nätsu- ja kommipaberid, sport.

Elina Roosileht, 10 a.

EE2820 Paide Lai 66
Huvid: rahvatants, nätsupaberid, lauljate pildid.

Liis Vananurm

EE0902 Tallinn–Saue
Pärnasalu 26–6
Soovin 9–11-aastasi kirjasõpra

Gerly Uussalu, 11 a.

EE2810 Türi Paide 24–1
Huvid: lugemine, laulmine, tantsimine, sport, kleepekad. Soovin kirjavahetust 11–12-aastaste poiste ja tüdrukutega.

KUKER- PUU

Igal pool Eestimaal kukerpuu ei kasva. Minu lapsepõlve kodumetsas oli see põõsas küll tavaline. Paesel pinnasel kõrguva hõreda männiku all on põõsaliigile hästi sobivad kasvutingimused. Mujalgi Eestis eelistab kukerpuu kasvada peamiselt paekivistel muldadel.

Vanemad inimesed kutsusid põõsast ka paburitskiks. Sügiseti käidi korjamas selle marju. Neist valmistati eripunast värvi keedist ja kompotti. Aastaid hiljem sain teada, et "Barbarise" kommide, punakate magushapude karamellkompvekkide üks koostisosi on samuti paburitski ehk kukerpuumarja mahl. Nimetused "Barbaris" ja "paburitski" tulenevad kukerpuu ladinakeelsest nimetusest "Berberis".

Kukerpuu lehed on üsna tillukesed ja kitsad ning paiknevad okstel kimpudena. Lehtede kõrval asuvad küünepikkused nõelpeened teravad astlad. Kukerpuu õied on väikesed, kollast värvi ja ripuvad kobaratena okstelt alla. Marjad on samuti väikesed, piklikud, kirkalt punast tooni, mahlased ja hapu maitsega. Söödavad pole üksnes kukerpuu viljad, vaid ka noored

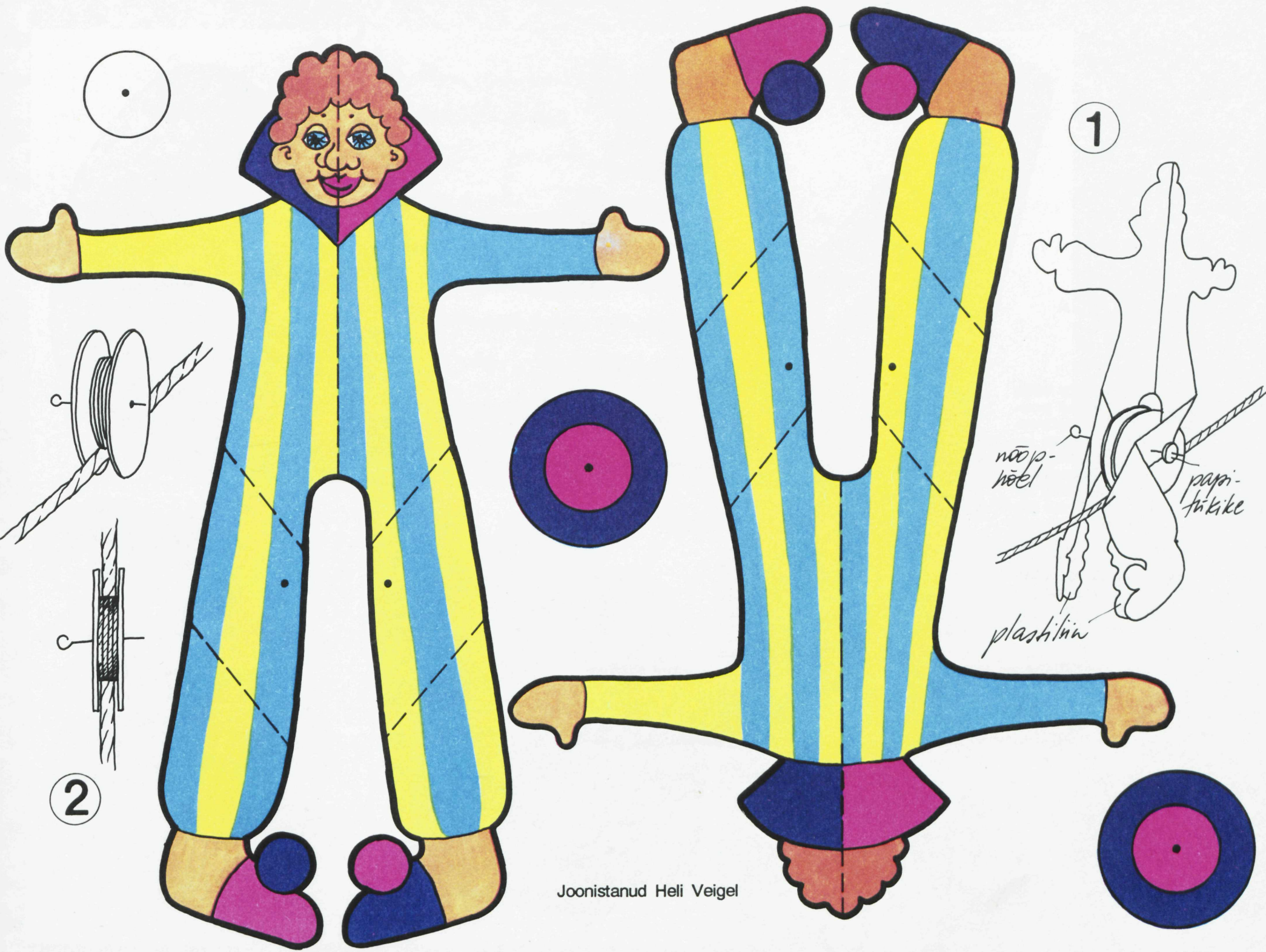
Kukerpuu viljadega.
Pildistanud HENDRIK RELVE

kevadised lehed. Need meenutavad maitsetl hapuoblika lehti ja kõlbavad salati või supi lisandiks.

Kukerpuu kollakat värvi juured on tunnustatud arstirohi. Neist valmistatakse maksa- ja sapihaiguste raviks vajalikke ravimeid. Kukerpuud on pruugitud ka riide värvimisel. Toored marjad annavad kollast, küpsed punast tooni. Aedades ja parkides võib teinekord kohata aednike aretatud hariliku kukerpuu vormi, mille lehed on kogu suve tumepunased. Tänu eriskummalisele leherüüle hakkab põõsake suvel teiste seas kaugel silma.

HENDRIK RELVE

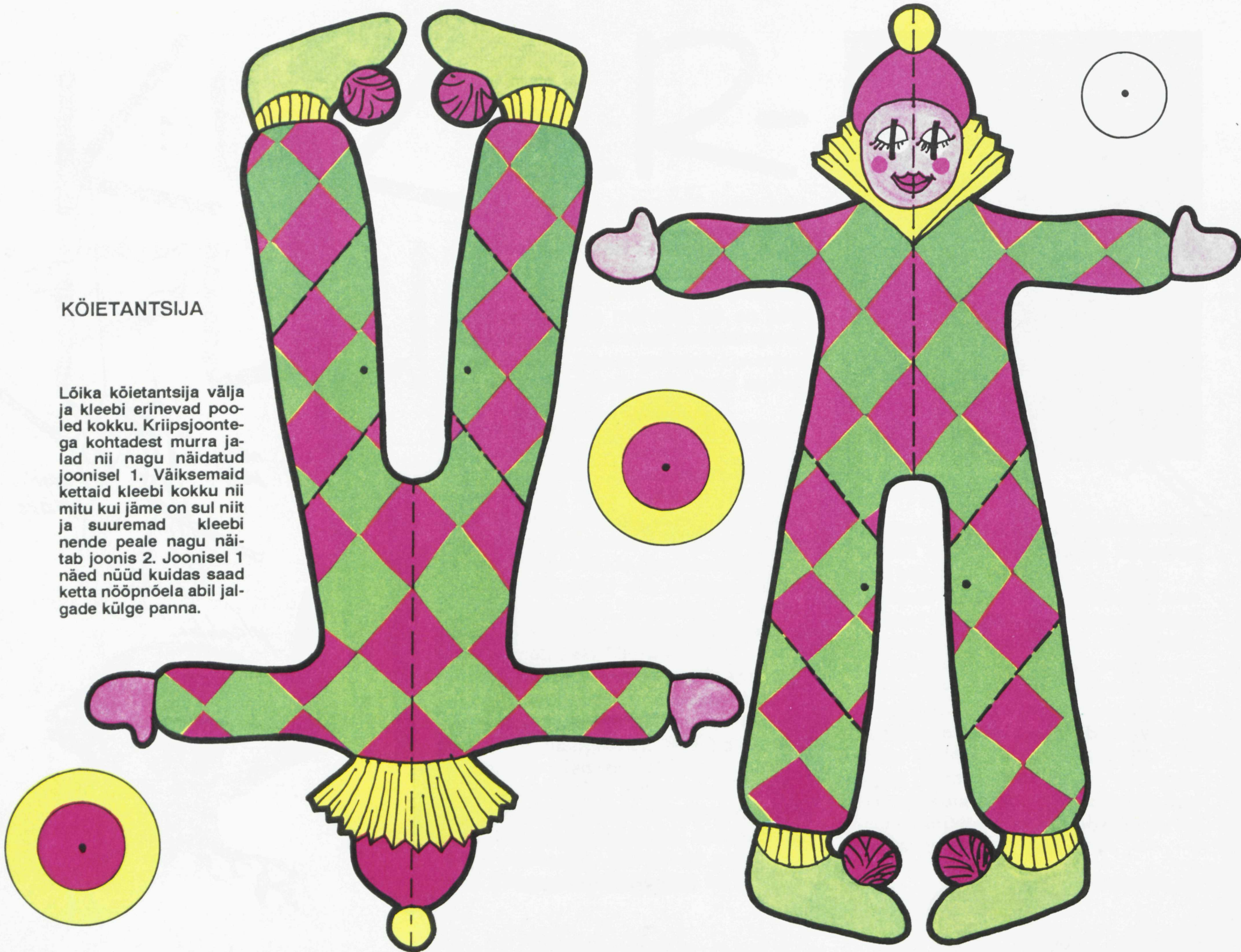

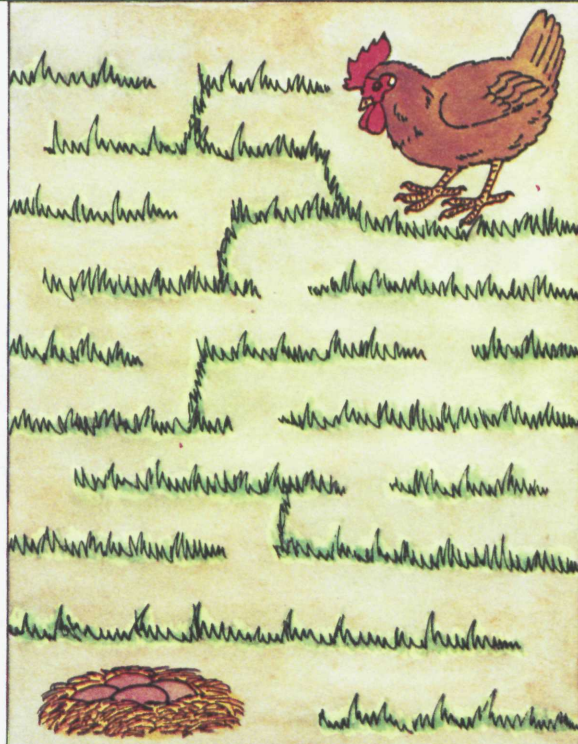
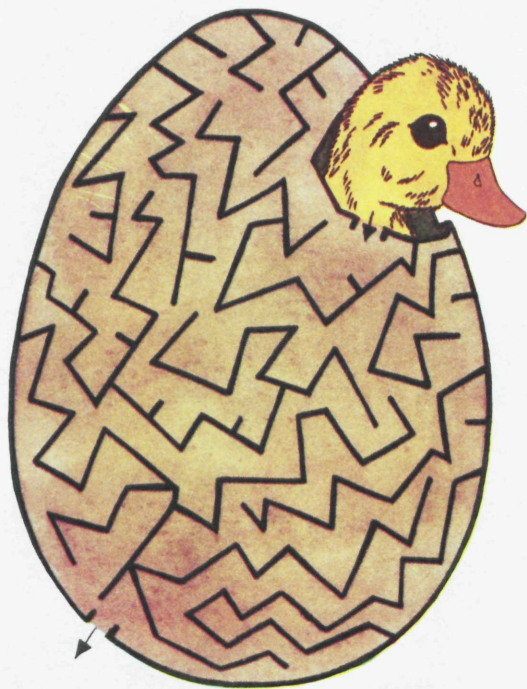

Joonistanud Heli Veigel

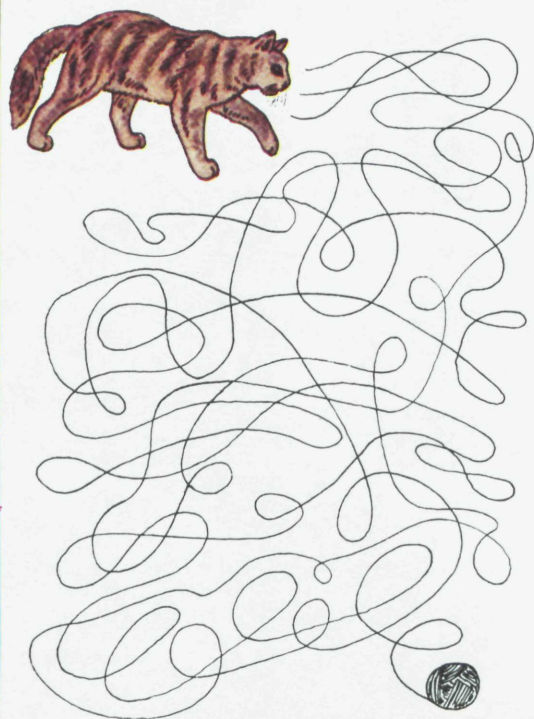
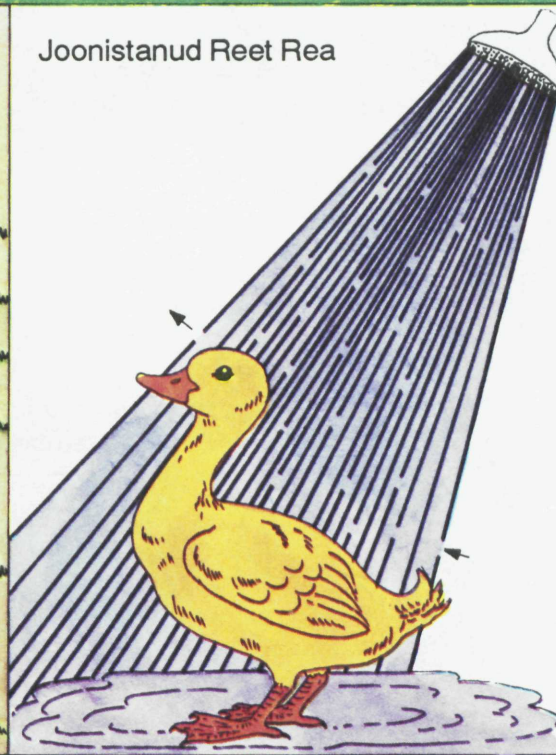
KÖIETANTSIJA

Lõika köietantsija välja ja kleebi erinevad pooled kokku. Kriipsjoontega kohtadest murra jalad nii nagu näidatud joonisel 1. Väiksemaid kettaid kleebi kokku nii mitu kui jäme on sul niit ja suuremad kleebi nende peale nagu näitab joonis 2. Joonisel 1 näed nüüd kuidas saad ketta nõõpnõela abil jalgade külge panna.

Joonistanud Reet Rea

Lasteajakiri
«TÄHEKE»

Asutatud jaanuaris 1960.
Ilmub kord kuus.

Toimetuse aadress:
EE0107 Tallinn
Pärnu mnt. 67a

Peatoimetaja
ELJU MARDI tel. 681 495
Vastutav sekretär
VIIVI VARIKSAAR tel. 681 497
Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP tel. 681 497
Kunstiline toimetaja
PRIIT REA tel. 681 400

Printall
0190 Tallinn Pärnu mnt 67a
Trükiarv 24660
Tell.nr. 1900

Toimetus käsikirju
ei tagasta

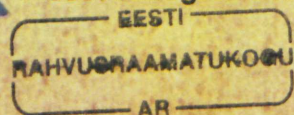
Esikaanel
VLADIMIR
TAIGERI
joonistus

Ahnuse Lõhkine Küna

Küllap meenutab lõhkine küna sulle muinasjuttu kuldkalakesest. Lugu ahnest kalurinaisest, kes kala käest aina rohkem vara ja aina uhkemat elujärge nõudis. Nõudis niikaua, kuni kuldkalake nägi, et ahnuse nälga ei kustuta miski. Ja jälle seisis kalurinaine oma viletsa hurtsiku ja lõhkise loomade söögiküna ees... Sellisele naisele soovitaks rahvatarkus: "Parem üks varblane peos kui kümme katusel." (Piibel, Koguja 9.4) Ahned inimesed kahjuks nii ei arva. Sellepärast pole nad ka kunagi õnnelikud inimesed. Nad ei tunne rõõmu sellest, mis neil on, sest nii palju on seda, mida neil pole. Selline õnnetus võib tabada mõnda juba varases lapsepõlves. Võib-olla tunned sinagi väikest mehekatist, kes jalgu trampides nõuab kolmesaja esimest automodelit. Või väikest perenaist, kes ei hooli enam oma viieteistkümnest Barbie'st, sest tahab kuueteistkümnendat.

Piibli ühes osas, mida nimetatakse Luuka evangeeliumiks (12. 15–21) on kirjas lugu meeletult rikkast mehest. Meeletu oli see mees oma ahnuse tõttu. Ta kogus oma aitadesse palju vilja. Kui see enam ära ei tahtnud mahtuda, lasi ta aidad maha lammutada ja uued ning suuremad ehitada. Too mees jaksas mõelda vaid oma varandusele. Ent ühel päeval tuletas südametunnistus talle meelde, et nii, nagu ta siia ilma tühjade kätega on tulnud, läheb ta ka ära...

Üks vana india lugu pajatab kerjusest, kes oma viljakotist raatis kuningale kinkida vaid eriti kribu viljatera. Kui ta öhtul kodus vilja põrandale valas, veeres teiste seas maha tilluke kuldne terake. Küll oli mehe meel nukker, et ta kogu viljakotti ära polnud andnud. Alles nüüd taipas ta, et tõeliselt väärtuslik pole mitte see, mida sa saad, vaid see, mida sa annad. Lahked inimesed hoiavad oma südame ahnuse kustutamata näljast vabad. Lahked inimesed oskavad rõõmustada kõige üle, mis neil on ja mida nad teistega jagada saavad. Lahke lapse suus on magus ka see komm, mille ta isale kinkis. Lahkusel pole lõhkist küna, sest sellegi nõudis ahnus endale.

HELI VEIGEL

